

Geológusnóták

Kritikai szövegkiadás, ideiglenes változat

Az észrevételeket a pappmin@nhmus.hu címre kérem elküldeni

Bevezetés (a Természet Világa 2008. évi I. különszámában megjelent „Geológusdal-csokor” bevezetése alapján)

A geológusdalok a pesti tudományegyetemi hallgatói folklór sajátos színterületei. A miskolci bányamérnök- és geológushallgatók több évszázados tradíciójú dalaival szemben az első fennmaradt szövegek az 1940-es évek végéről származnak, tehát a pesti geológusképzés megindításával egyidősek. A szövegek zöme az (1956-tól az 1970-es évekig rendszeresen megrendezett) geológusbálok, később a „geomikulások” műsoraira készült, az ötvenes évek csasztuskáival rokon alkalmi rigmus. Közülük azonban sok évtizedek óta szájról szájra, illetve kéziratok daloskönyvből daloskönyvbe vándorol. Az ekképpen anonim formában terjedő szövegek némelyikének szerzője manapság nehezen kideríthető, de a legtöbb azért ismert. A műfaj klasszikusa – mind dalszövegeinek számát, mind népszerűségüket tekintve – vitathatatlanul az 1954–59-es évf. ba járt Csalogovits István. Az egy-kétműves szerzők közt is olyan ismert geológusok vannak, mint Galács András, az ELTE professzora, Haas János, a Magyarhoni Földtani Társulat korábbi elnöke, Juhász Árpád, aki előadóként a legendás kecske-hegyi összejöveteleken nagyban hozzájárult a „geológus-nótakincs” elterjedéséhez vagy Vörös Attila akadémikus. A szövegek ihletői egyrészt az egyes tantárgyak (a földtudomány egyes ágai), másrészt az egyetemi oktatók karikírozásra alkalmas vonásai voltak. A szövegek legtöbbje valamely korabeli sláger persziflázsa, de a régebbi daloknál csak olykor sikerült az eredeti címet kideríteni, ezt a jegyzetben tüntettük fel, ugyanott megadjuk az interneten (olykor torzult szövegekkel) elérhető kotta helyét, a szöveg íróját, a személynevek rövid magyarázatát, illetve a szövegre vonatkozó egyéb információkat.

A dalszövegek a kezdősorok sorrendjében, cím szerinti utalóval következnek.

Jelek a dalszövegekben: hajlítás, ||:ismétlés:||, (a helyes prozódia megbontó, illetve éppen ellenkezőleg, ahhoz szükséges beszúrás), <kommentár>. A sárgával jelölt részek hiányoznak, vagy a prozódia nem stimmel. A refréneken kívüli *dőlt betűs részek* más – az adott oldalon lábjegetben közölt – szövegváltozatban is ismertek.

Jegyzetek a kezdősorok sorrendjében, a dalszövegek után található (még eléggé kezdetleges állapotban)

ACETILÉN JIM → Egyszer, réges-rég...

ÁLOMKÉK REGÉNY → A rétegetherelés nyomán...

Alsó torton, Stájer utca...

(ANDEZIT GÉZA, szöveg: Csalogovits István)

(dallam:)

Alsó torton, Stájer utca, első emelet, ó-ó-ó,
Ott lakik az Andezit Géza, nagyszerű gyerek, ó-ó-ó,
Mint egy spanyol hidalgónak annyi neve van,
Nem Don és nem Pedró, hanem így hívják sokan:
(Hogy) Hemi-orto-meta-hipovulkanit,
Hemi-orto-meta-hipovulkanit,
Hemi-orto-meta-hipovulkanit,
Néha pados, néha gömbös, kalapálásra közömbös,
Néha barna, néha piros, netalántán vitrofiros!

ALUMÍNIUMEDÉNY → Főzhetsz, melegíthetsz...

Amikor még brakkvizeink sincsenek...

(OCEANOLÓGIA-REKLÁM, szöveg: Papp Gábor)

(az egykori Traubisoda-reklám dallamára)

Amikor még brakkvizeink sincsenek,
akkor is kell tengertani ismeret.
Az órarend ajándéka énnekem,
minden percét külön élvezem.
Oly pikáns az óceánfenék,
domborzata tényleg meseszép.
Épp ezért a legkedvesebb tárgy nekem:
Bandi, Bandi, Bandi,
Bandi, Bandi, Bandi,
Bandi, Bandi, Bandi óra.

ANDEZIT GÉZA → Alsó torton, Stájer utca

ÁSVÁNYANAL → Az ásványtanost nem érdekli...

Az ásványtanost nem érdekli kövület...

(ÁSVÁNYANAL, szöveg:)

(Dallam: Johnny Be Goode [Chuck Berry])

Az ásványtanost nem érdekli kövület
Dögök helyett ő csak kristályt gyűjtöget
Röntgengépe sok pormintát bekebelez
Pillanatok alatt mindent kielemez
Csak azt tudnám, hogy a sok görbe mire jó?
*Refr (bye-bye, bye-ye): ásványanal, menjünk
hamar innen*

Diffrakció, rácsállandó, Bragg-szögek
Hogy ezt megértsem, meg kell innom a sörömet
Reciprokrács kápráztatja szememet
Nem szerettem soha sem a pöttyöket
Termoanal elemzi az agyagot
Mér pont én kaptam ezt a sz... anyagot?
Refr:

Négyhетенként beszámolni sietek
Fejemben már reszketnek az idegek
Tudjuk jól, hogy "Lovas" nemzet a magyar
A fent említett tanár úr majd bekavar
Nem igényelt sok időt a felelet
Éreztem, hogy inkább ki is mehetek
Refr:

Atlanti selfről jön a zagyár...

(FLISBEMENT TERV – ZAGYÁRIA, szöveg: Papp Gábor)

(dallam: Bródy: Bordódi Kristóf [Konecz Zsuzsa])

Atlanti selfről jön a zagyár,
lefelé száguld, hol minden gradált.
Távíródrótok szakadnak el,
még az inbentosz is szalad, ha kell.

Egy irreguláris sün tétováz:
kövüljön meg, vagy álljon tovább?
A gondja éppen nem túl vidító:
hogyan fog kimászni a turbiditból?

Lebeg a pélit, jön a homok,
eltűntek félig a feregnyomok.
Magányos kis korall sír szüntelen:
mit ér az élete így szüntelen.

Mert hát a szerelem illúzió:
lesújt a szubmarin erózió,
s hiába zokog a korall nagyon,
sүнét elnyelte a mély kanyon.

Habár e dal tovább nem tűrhető.
talán a tanulság leszűrhető:
a közet és a sүн akkor lesz flis,
mikor nem friss, hanem már fosszilis.

<epilógus>
Hullámozó tengert, hajót, ha látsz,
jusson eszedbe a jó Galác,
s ha rázendítesz ez áriára,
gondoljál Horváth Máriára.

BÁNYÁSZ HIMNUSZ → Szerencse fel...

Bognár László rézásványa...

(Szöveg: Papp Gábor)

(Dallam: Gábor Áron rézagyúja...)

Bognár László rézásványa fel van polírozva,
kínlódik már a hallgató, hogy meghatározza.
Benéz a görcsőbe, átkozza az eget-földet,
belső reflexmozdulattal kinyitja a könyvet.
(Mert) vacak a mikroszkóp, látod zöld helyett a kéket,
és majd Bognár fél év végén meg kell vágjon téged.

CENTENARY BLUES → Száz éve épp' idén...

Ceratites, Trinodosus, Pygope...

(szöveg:)

(dallam:)

Ceratites, Trinodosus, Pygope,
Mindenféle geológus nagy kópé,
Fúrjál jobbra, de furkál balra, s a végén
Kilyukad a boroshordó fenekén.

Egész héten magoltam a Mariskát...

(FÖLDTÖRTÉNET-TVISZT, szöveg: Papp Gábor)

(dallam: Fenyő: Kaszinó-tviszt [Hungária])

– *Mi ez a kő, fiatalok? Talán gabbró?*
– *Neeem!*
– *Talán gránit?*
– *Neeem!*
– *Hát akkor micsoda?*
– *Flis, flis, fliiiiissss...*

Egész héten magoltam a Mariskát,
gondosan elhalasztottam a vizsgát.
De hét végére fölveszem az új zakót,
alakítom majd a szolid hallgatót.

*Refr.: ||: Flis, flis, a szilur flis :|| <3-szor>
Ez egy nehéz tantárgy, mindenki látja.*

Kronozónák villognak a fejemben,
bár a Báldi ülne itt a helyemben.
A pontos korba hogyha beletalálnék,
tán egy kettes lenne majd az ajándék.

Refr.

Volt egy rakás jégkorszak a Gondwanán,
ha kihúzom tételemnek, gond van ám!
Hogy került a dolomitba a tillit?
– vizsgán ilyet megkérdezni nem illik.

Refr.

A kambriumban hemzsegték a kratónok,
ettől lesznek a hallgatók kretének.
Emellett hét emelet a devonban,
hármasmóról hát sürgősen lemondtan.

Refr.

Egy napon, mikor Oravec J.-nek...

(ORAVECZ-NÓTA, szöveg: Papp Gábor)

(dallam: Bródy J.: Micimackó [Koncz])

Egy napon, mikor Oravec J.-nek semmi dolga nem
akadt,
eszébe jutott, hogy mérni kéne baromi precíz dolgokat.
Elment tehát Főkajárra, megnézni a palát,
de graptolitát éppen akkor sajnos nem talált.

Így hát elindult hazafelé, miközben sűrűn szállt a köd,
arra gondolt, csak annyit kívánt, legyen végre máma
dög,
hirtelen egy kőnél megállt, azt hitte délibáb,
mert szerencsére mégis talált egy Hystricosphaeridát.

Minél inkább réteges, annál inkább nézd a kőt,
minél inkább nézed őt, annál inkább érdekes.
Fő a kő és főzik, zik-zik, fluorsavban főzik,
fő a kő és főzik, zik-zik, kérdezd meg a Főzty.

Ismert ELTE-i körökben az az általános nézet,
egy kőzetfajtát úgy ismersz meg, minél többet nézed.
És ez nem csak afféle szerény vélemény,
hanem határozottan állítom, hogy tény, tény, tény.

Ezért mikor hideg van, és sűrűn hull a fehér hó,
kell, hogy legyen a Mátyás-hegyen valami sürgős
mérnivaló.

Így aztán a télidőben (a) feltárás megmérték,
lenne benne munka bőven, az utolsó rétegit.

Minél inkább meredek, annál inkább dől a kő,
minél inkább dől, a fő annál inkább bereped.
hull a kő és dőlnek, lik-lik, nini, ott egy kőlik,
és talán érződik, dik-dik, e dal itt végződik.

Egyszer, réges-rég...

(ACETILÉN JIM, szöveg: Csalogovits István)

(dallam:)

Egyszer, réges-rég, túl a nagy vízen,
ahol süt a nap, s a banán terem,
élt egy cowboy ott, furcsa neve volt:
Acetilén Jimnek hívták, s egy vén gebén lovagolt,
jobb kezében a winchester¹, bal kezében meg a colt.

*Refr.: Mississippi and Pennsylvanian,
A vadnyugaton az élet ilyen.*

Acetilén Jim volt a legnagyobb vagány,
egyedül ivott a kocsmá udvarán.
ám hiába volt bátor és merész,
arra járt a Propán Teddy, s meghidrogénezte őt,
Acetilén Jimből Bután Bill lett, ennyi az egész.

Refr.

Bután Bill csak ment, ment és mendegélt,
míg egy szép napon Oswegóba ért.
De amint ott egy szép nőre rákaçsint,
Urán Tommy hasba lőtte egy protonnal őt megint,
Bután Billből Propán Will lett, Adams, Linde úr szerint.

Refr.

Ámde a seriff éppen arra járt,
s letartóztatta² azt a két vagányt.
A kezükre egy nagy bilincset vert,
És az oswegói börtön csapdájában ott hever
Propán Willy, Urán Tommy és a többi jó haver.

Refr.

Ám a történetnek³ nincsen vége még,
közbejöttek a Rockefellerék.

¹ Szövegváltozat: winchester volt jobb kezében

² Szövegváltozat: s mindjárt megfogta

³ Szövegváltozat: A történetnek sajnos

Nem csináltak ők galibát, csupán
megfúrták az oswegói csapdát egy szép délután,
így került ki a *felszínre*⁴ miszter Etilundekán.

Refr.

EL PARICUTÍN → Midón Dionisio Pulido...

Elmúlt már a keuper...

(ÓDA A LIÁSZHOZ, szöveg: Papp Gábor)
(dallam: Illés L.: Éjféle esküvő [Koncz II. „Szerelem” c.
nagylemez])

Elmúlt már a keuper,
Ne felejtse majd el,
Beköszöntött már a liász.

Ha még talán fura, de itt van a jura,
És nincsen vita, az ammonita
A tengerek ura.

Vigyázz, mélyre ne ússz, te szép Amaltheus!
A víz euxin, alul sötét szín,
Ott könnyen bajba jutsz!

Elmúlt már a rhaeti,
Semmi sem a régi,
Hol van már a felső triász?

Le kéne festeni, oly szép a Gresteni,
És e kies kis fácies
Klímája isteni!

De hogy jut ide a sok Crinoidea?
A hierlatzi kőbe a lejtőről jó le:
Ez az új idea.

A gyűrődés kimért,
Várjuk az új-kimmért,
Jellemzőbb a széttágulás.

Habár a Pennini, mint óceán mini,
Az alján vala a fénylő pala,
A büszke bündeni.

S a Tethys selfjein, mit szétvisz a spreading,
Él a jura riff-fauna
A jó szokás szerint.

Itt van már a jura,
Nincsen ok a bura,
Ez a legszebb kor, nem vitás.

Elröpült a néhány perc...

(GOOD BYE, DÓDONY, szöveg: Papp Gábor)
(Dallam: Szörényi: Good bye, London [Illés])

Elröpült a néhány perc, máris búcsúzunk,
Heló, Dódony, talán még viszontláthatunk,
Semmi blendét nem teszünk az objektív elé,
S ha jobbról jön az elektron, nem nézünk belé.

*Refr.: Bye, bye, Dódony, dony, dony, dony,
good bye (4×)*

Szuperrács a rutilban, már nem álmodunk,
Diffrakciós szabályok, még megátkozunk,
Nem tudjuk meg, mér' ilyen többé sohasem,
Nelson szeptekloritja, rácsképed elviszem.

Refr.

Kristály Bragg- és Laue-részek, szórjátok tovább
A légüres térbe lőtt (di)rekt sugárt odább,
bright field picture ezentúl is világos legyél,
dark field bármit eltakart, te mindent felfedjél.

Refr.

Eddig még ez tiszta dili, és hogy mi a TEM,
Elmondani nem tudom, sőt még a Pista sem,
Elröpült a gyakorlat, máris búcsúzunk,
Heló, Dódony, talán még viszontláthatunk.

Refr.

Élt messze künn...

(A CSONGORÁDI BÍRÓ LÁNYA, szöveg: Csalogovits
István)
(dallam:)

Élt messze künn, a periférián a
Csongorádi bíró lánya, Mariska.
Ő volt a legszebb külvárosi lány, a
Csongorádi bíró lánya, Mariska.

Kérte a kezét a Vilmos, a nagy vagány,
Kérte a kezét a Schwarz is, a pék
Kaphatott volna nyílont és valutát,
Mint amennyi nem volt neki soha még!

azonban
Mind a két úrnak kosarat adott a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,
Mert ő a sportszívére hallgatott, a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,

Kiment egyszer a nagy hegyek közé a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,
Ürgét lát ott, a hegyek tetején, a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,

Ott állt egy legény, a kezében kalapács,
Nézte a távoli kék hegyeket,
Zeusz állt így az Olympos tetején,
S lenn a völgyben minden ember remegett.

Hát egy

⁴ Szövegváltozat: napfényre

*pillanat*⁵ alatt beléje szeretett a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,
Kérte is ő a hegyi gyereket, a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,

„Gyere, te legény, s sportszívem, megszakad!”
„Nem mehetek” - válaszolta ő,
„nem hagyhatom a szarvasteheneket,
A nőstényzergéket és az erdőt!”

*És ezután már*⁶ mit is tehetett a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,
Lerogyott egy köre, sirt és nevetett, a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,

Könnyeiből ott *egy folyamka*⁷ indul el,
Messzire folyva a hegyoldal,
Elsírta búját a tengeri halaknak,
Északon, keleten és nyugaton.

azóta
Ott áll a messzi kék hegyek alatt a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,
Száz éves már, de csodaszép maradt, a
Csongorádi bíró lánya, Mariska,

Én vagyok a Graptolita...

(SZILUR JANCSI, szöveg:)
(dallam:)

Én vagyok a Graptolita,
rólam folyik sok-sok vita,
ilyen vagyok, olyan vagyok,
növény vagyok, állat vagyok,
elkorhadok, megmaradok.
*Refr.: Így van ez vagy úgy van ez?
Nem tudja, csak Oravecz!*

Tán Kozłowski óta
nem volt olyan ember,
aki szerint Graptolitát
hordott a tenger
na és egyáltalán
volt-e akkor tenger?
Refr.

Ehhez tán senki sem ért,
Géczy mondja: az Istenért,
bátyám ilyet ne mutasson,
vigye inkább másnak,
ne a fő ammonitásnak.
Refr.

Boda Jenő nézi, nézi,
igen, mondja, de nem érti,
Bogsch is fújtat, mint a számum,
nicsak, egy új organellum.

Refr.

Vitális is izeg-mozog,
na, te Pista, mit látok ott,
huszárzsínór lesz az, nemde,
vagy ha nem, hát mi a fene?
Refr.

Magas homlok szőke hajjal,
tetején picinyke vajjal,
főtitkárunkhoz tartozik,
nyakló nélkül nyilatkozik,
alleluja, alleluja,
dolgozók, ez nagyon fura
Refr.

Ebben annyi mindent látok,
meghallgatni nem tudnátok,
különb is sok a munkám,
odakinn hölgyek várnak rám,
legyen csupán annyi a szó,
dolgozók: szoliflukció.

Sztrókey is nyilatkozik,
Vörös István, mért van ez itt?
Mért csak most mutatják ezt meg
nekünk, rektorhelyettesnek?
Rettenetes szörcsögéssel,
egyszerre csak Kiss úr lép be,
ugyi-ugyi, komplex dolog,
mondani csak ennyit tudok.
Kétségtelen ebben persze,
Darnó-vonal nincsen messze.

Nézzük, hogyan reagálnak,
kiket ő mond sarlatánnak:
ősz professzor és hobbija,
nagy nyomások, kicsi kutya:
pa-pa-pardon, hogy is, hogy is,
erről írt a nagy V. M. is.
Kicsit hosszú, kicsit kerek,
szememnek hinni sem merek,
ámde bennem van egy kis mersz,
kimondom: cauldron subsidence.

Kubovics is ötöl-hatol,
talán rosszul áll a nikol,
persze azért nincsen nagy baj,
megnézem a lexikonban,
ne álljon ott hiába,
ha megvettem öt példányba’.
Refr.

Egyedül csak Mon Chef tudja,
szája szélét nyalja, nyalja,
szemében okos fénykévék,
ezek Natica-félék.
Refr.

Szirti sasnak két szemével,
pocsék csiszolatokat kémlel,

⁵ Szövegváltozat: Hát persze egy perc

⁶ Szövegváltozatok: Erre a szóra / Nagy bánatában

⁷ Szövegváltozat: Egy kis patak

meglát benne kis vonalat,
keble büszkeségtől dagad,
elővesz egy friss pelenkát,
beleteszi kicsi lányát,
hogy ne sírjon, írni hagyja,
hadd publikáljon az apja
Hydrozoát, Graptolitát,
amit soha senki se lát.

Eötvös Loránd egyetemen...

(dallam:)

Eötvös Loránd egyetemen geológus lettem,
És az egyik bal kezembe kalapácsot vettem.
Már az első utcáskoron egy szép lány csókolt szájon,
Azt hitte, hogy hegynek nézem, s jól megkalapálom.

Felmentünk a Mátyás-hegyre, dőlést, csapást mérni.
Mégkért engem egy kollegina, tanítsam észlelni,
Észleltünk mi össze-(de)vissza annyi dőlést, csapást,
(Hogy) egész úton hazafelé lógott a kalapács.

Mégkért engem egy kollegina, tanítsam meg mérni.
Bementünk egy fülke alá anyalúgot szűrni,
Szűrtünk mi ott össze-(de)vissza annyiféle levét,
(Hogy) csöppnyi száján három percig alig jött lehet.

Északkelet messzi Tállyán...

(SZEXUÁLVULKANOLÓGIA)

(dallam: Volt egyszer egy hadnagyocska)

Északkelet messzi Tállyán,
hol a tokaji terem,
ott született meg ez a nagy⁸
földrengető szerelem.

Élt⁹ egyszer egy lakkolítka,
bájos riolitleány,
nem ismerte a szerelmet,
boldog volt ő igazán.

Ám egyszer a szarmatában
megjelent egy szép legény,
nótás hangú, vidám kedvű,
andezitláva-lepény.

Nem adott ő szerenádot,
estéknként nem hegedült,
hanem a kis lakkolitra
csendesesen rátelepült¹⁰.

És azóta¹¹ állandóan
nyitva áll a hasadék,
be is hatol rendszeresen
a híg lávamaradék.

⁸ Szövegváltozat: szép

⁹ Szövegváltozat: Volt

¹⁰ Szövegváltozat: csendben rátelepült

¹¹ Szövegváltozat: Attól kezdve

Ám a sok magmaömléstől
(a) magmakamra kiürült,
s két erupció közt hosszas
pihenésre kényszerült.

Lakkolítunk formás teste
lassanként átalakult,
domborodó belsejében
vulkánembrió lapult.

Ám ekkor úgy határozott¹²
a családi nagy tanács,
nem kell bébi, legyen inkább
metamagma-elhajítás.

De az idő gyorsan elszállt,
megvénült a lakkolít,
ráncosodó bőre alatt¹³
kaolin volt s bentonit.

Andezitlepény barátunk
róla lassan lekopott,
s meg-megtisztelt görgetegként
egy-egy¹⁴ pannon homokot.

Lakkolítunk szomorú lett,
más hátra már nem maradt,
elváltak hát oszloposan,
néhány ezer év alatt.

Bús özvegyünk a negyedkort
hévizekkel sírta át,
könnyes szerelmüket őrzik
a végardói pocsolyák.

Fekete mély vízen

(szöveg: Csalogovits István)

(dallam: W. C. Handy: Saint Louis Blues) I. külön
fájlban.

FLISBEMENT TERV → Atlanti selfről...

A Földön először mi létezett?

(A KŐ BALLADÁJA, szöveg: Csalogovits István)

(dallam: Tímár András: Ki az, ki először vétkezett)

A Földön először mi létezett?

A kő, a kő, a kő.

Amivel Káin vétkezett: a kő, a kő, a kő.

Mi az, ami nélkül nem képzelhető el

kecske, jódlí, kalapács és havas,

miből van város, nyaklánc, epebaj és ócskavas?

¹⁵ Refr.: A kő, a kő, mindig csak a kő,

¹² Szövegváltozat: úgy határozott ekkor

¹³ Szövegváltozat: ráncos bőre alatt csupán

¹⁴ Szövegváltozat: egy-két

¹⁵ Refrénváltozat (víz, szél, nő-re is)

Refr.: A kő, a kő, mindig csak a kő,
pamparam pam pam pam,

*a kő, a kő, a kő, a kő, a kő,
pampararam pam pam pam,
a kő, a kő, a kő,
a kő, a kő, mindig csak a kő!*

A földből gyakran kiáll a kő, a kő, a kő,
és borzalmas vitákat csinál a kő, a kő, a kő.
Miből van az alap, tető és az út,
és mi az, amit ha feldobsz, visszahull?
Refr.

S mi az, ami viszont lefolyik? A víz, a víz, a víz.
Egészen Pesttől Nápolyig? A víz, a víz, a víz.
Mi az, ami nélkül nem képzelhető el Ammonitesz,
Géczy és nulla fok?
És mi az, amiért Kolumbusz nem járt gyalog?
Refr.: A víz, a víz, mindig csak a víz stb.

Nélküle a föld sivár: a víz, a víz, a víz.
A hegyből völgyeket csinál: a víz, a víz, a víz.
Mi az, ami mindig változik és örök,
és mi az, amit minden geológus tisztel, becsül, elismer
és kiköp?
Refr.

S mi lesz végül a harmadik? A szél, a szél, a szél.
Ami gyakran térdig ér? A szél, a szél, a szél.
S ami nélkül nem képzelhető el merkaptán, hasfájás,
paksi lösz és Kriván,
miből van tornádó, tájfun, ciklon, passzát,
antipasszát, bóra, misztrál, fön, nemere és hurrikán?
Refr.: A szél, a szél, mindig csak a szél stb.

Ami a pollent elveti, a szél, a szél, a szél.
Ami a homokot görgeti, a szél, a szél, a szél.
S mi az, ami tulajdonképpen csak akkor létezik,
hogyha megy, s hogyha áll, csupán egy nagyjából
homogén gázelegy?
Refr.

Mi az, amit a szél és a víz lerak? A kő, a kő, a kő!
S mi az, ami ezekből nagyjából megmarad, a kő, a kő, a
kő!
S mi az, amit végül magunkból meghagyunk?
S amivel tulajdonképpen mindnyájan nagyon jól
megvagyunk?
Refr.: A kő, a kő, mindig csak a kő stb.

S mi az, ami a földön jár és bajt okoz? A nő, a nő, a nő.
Mi az, ami szükséges és mégis rossz? A nő, a nő, a nő.
és minek köszönhető, hogy van egyáltalán
verekedés, gyilkosság, gyermeknevelés és bili,
és minek köszönhető, hogy van pelenkamosás, válóper
és dili?
Refr.: A nő, a nő, mindig csak a nő stb.

Mi az, amiből sok van és mégis oly kevés? A nő, a nő, a
nő.

*a kő, a kő, a kő,
a kő, a kő, mindig csak a kő!*

De ha egy jut neked, az mégis épp elég? A nő, a nő, a
nő.
S mi az, amiből a másiké mindig jobb, szebb és
kedvesebb,
s az utolsó filléred mégis a sajátodra költetheted?
Refr.

Főzhetsz, melegíthetsz bennem éppen eleget...
(ALUMÍNIUMEDÉNY, szöveg: Csalogovits István)
(dallam: egy korabeli reklám volt)

||: Főzhetsz, melegíthetsz bennem éppen eleget,
Mert a *falam*¹⁶ jól átengedi a meleget,
És ha éppen tudni akarod a nevemet,
A nevem: alumíniumedény

Al₂O₃ ×[szor] XH₂O (ó, ó), ennyit tud egy jól nevelt
bauxitkutató. :|| <egyre gyorsabban kell ismételni>

GÉ-OLÓGIA → Még azt mondják egyesek...

Geológusnak jól van dolga...

(szöveg:)
(dallam:)

Geológusnak jól van dolga, van néki egy rossz bocskora.
Bocskor mellé akad jó bor, gyere te is, igyál sógor!
*Refr.: Sej-haj, igyunk rája, úgyis elnyel a sír
szája*

*Ott lesz fáradt testünk csendes tanyája
Ott lesz fáradt testünk végső tanyája.*

Nem törődik az idővel,¹⁷ felmászik a hegytetőre,
Hason csúszik le a sárba, a követ úgy kalapálja.
Refr.

Szikrát hány a kalapácsa, de a szívét bánat rágja:
Mert nem tudja a babája, hogy mi a liász tufája.
Refr.

GINKGÓ-HINTÓ → Kitört a pesti ginkgó-láz

Goldschmidt előtt ezer évvel...

(A KVARCTELÉR, szöveg: Csalogovits István)
(dallam: Les Paul: A vízparton)

Goldschmidt előtt ezer évvel
Miről mesélt már a múlt:
Hogy a Szaharán keresztül
Egy nagy kvarctelér vonult.

*Refr.: Egy kvarctelér, benne sok az arany,
Csak ment és mendegélt,
Bús volt és boldogtalan,
Bús volt és boldogtalan.*

*Nem is sejti*¹⁸ senki sem,

¹⁶ Szövegváltozat: fenekem

¹⁷ Szövegváltozat: Nem tekint ő az időre

¹⁸ Szövegváltozat: Nem sejtette

Hogy a célja mi lehet,
Hogy¹⁹ ez a szegény telér
Transvaal felé sietett.
Refr.

Egyszer aztán, szörnyű vész,
Jöttek ám az arabok,
És a védtelen telérből
Letörtek egy darabot.
Refr.

Végül aztán a telér
Elérte Pretoriát,
És elment, hogy megkeresse
A vén Great Dyke nagy fiát.
Refr.

Pardon, szólt egy gránitaplit,
Nincs még ötszáz éve sem,
Hogy a kegyed vőlegényét
Kitermelték teljesen.
Refr.

GOOD BYE, DÓDONY → Elröpült a néhány perc...

Gyakorlóban nagy a pánik...

(SARLATÁNOK INDULÓJA, szöveg:)
(dallam:)

Gyakorlóban nagy a pánik,
Ki bukik meg, majd elválík.
Garmadában a sok ásvány,
Úr felettük a Kiss bátyám
Refr.: Umba umbara ramba

Kicsi ásvány, benne zárvány,
Szívet lelkesítő látvány.
Apofillit, kunzit, gédrít,
Meg az isten tudja, még mit.
Refr.

Fúvócső, meg szénen ánizs,
Feltárom én, no de máris.
Retekszag sajttal keverve,
Nagy az isten, bízom benne.
Refr.

Persulfáttal ha feltárok,
Acetonnal eluálok.
Ditizon a reagensem,
Ez is frászpikula kérem.
Refr.

Izzíthatom és oldhatom,
Felmászhatok én a falon,
Módszerünk mind salabakter,
Majd a mikroanalízjer.
Refr.

Eluáltam és fixáltam,
Aztán megsaccimetráltam.
A geológuspalánta
Saját sorsának kovácsa.
Refr.

Okleveles sarlatánok,
János átka lesújt rátok.
Diplomáját ha megkapja,
A végén kiakaszthatja.
Refr.

Ha én lógus volnék...

(szöveg:)
(dallam: Bródy: Ha én rózsa volnék [Koncz])

Ha én lógus volnék, geológus lennék,
Mindenféle követ jó apróra zúznék.
Csiszolnék is sokat, minden héten kettőt,
S akkor lennék boldog, ha mindkettő eltört.

Ha én Szakmány volnék, mindenkit faggatnék,
Mindenféle lencsét ki-be tologatnék,
Pödörném a bajszom, kék köpenyben járnék,
S akkor lennék boldog, ha zéhát írathatnék.

Ha én Galác volnék, mindig csak füttyülnék,
A kréta kihalásról órákig mesélnék,
Az öregfiúknak csak jó jegyet adnék,
S akkor lennék boldog, amikor a tanszék.

Ha én Dódony volnék, kutyüről mesélnék,
A szép körmondatokba gyakran belesülnék,
Talpas cigit szívnék, fociznék jó sokat,
Az Ásványtan csapatnak rúgnék öngólokat.

Ha én Kubó volnék, riftekről álmodnék,
Minden félév végén pótórákra járnék,
És ha egyszer rajtam nyakkendő nem volna,
(A) vetítógép attól biztos elromolna.

Ha megérem, hogy levizsgálom...

(szöveg:)
(dallam: KFT: Ha kövér leszek [Siker pénz nők csillogás, 1986])

Ha megérem, hogy levizsgálom,
az lesz majd a jó,
úgy berúgok, hogy senki nem lesz
hozzám hasonló.

Tépett, szakadt ruházatomban,
mint egy gályarab,
én leszek majd a legrészegebb!

Ha belépek a tanterembe,
dermedt lesz a csend,
a vizsgáztatók összesúgnak:
„A geós megjelent!”

Én pedig csendesen letelepedek,

¹⁹ Szövegváltozat: Mert

s miután kihúztam a tételemet,
komótosan mindent elmondok!
Formáció, fácies és emelet,
transzgresszió, regresszió, és a többiek...

S ha mindezeket felsoroltam
ott lesz majd a vég:
a vizsgáztató megszólal, hogy:
„Hát ez nem elég!”

Hány éve vált közzé...

(szöveg:)
(dallam: Bob Dylan: Blowing in the wind)

Hány éve vált közzé ez a hegy,
A kattiban, vagy a rupéli hajnalán?
Így ránézésre sajnos, mindkettő egyre megy,
Mert a feltárás nagyon silány.
A választ, testvér, belefújta a szél,
A pollen, az mindent elmesél!

HOGYAN MONDJAM EL NEKED? → Süntüskék ...

A jó Lovas tanár úrnak...

(szöveg: Papp Gábor)
(dallam: A jó lovas katonának...)

A jó Lovas tanár úrnak de jól vagyon dolga:
röntgenzetet, reagáltat, hogy mi van a porba'.
Hej, röntgen, drága gyöngyem, bajban vagyok véled,
csak az jöjjön beszámolni, aki erős lélek.

A hallgatót megforgatja, úgy teszi próbára,
csillog-villog pápaszeme, mit tesz az orrára.
Hej, kettes vagy egy hármas, ennél jobb nem lehet,
csak az jöjjön beszámolni, aki ilyet szeret.

JURA KORI GEÓDAL → Százmillió év előtt...

Kétszer volt csak kompasz a kezemben...

(szöveg: Papp Gábor)
(dallam: Szörényi: Az ész a fontos, nem a haj [Illés])

Kétszer volt csak kompasz a kezemben,
először nagyon nem szerettem,
(igen) másodszor sem tudtam én még, vajon hogyan
mér,
az észak ez most, vagy a dél.

Vehetek én akár dőlést vagy csapást,
fő, hogy akkor azt keressem, ne valami mást.

Oravec szólt, így nem járhatok,
kompasz nélkül jól nem járhatok.
(igen) kérdezd meg őt nyugodtan, vagy Géczy
Barnabást:
fontos a dőlés s a csapás.

Mehetek én akár Dél-Burundiba,
hogyha nincsen kompaszom, hát az egy nagy hiba.

Akármilyen szelvényt felvehetsz,
kompasz nélkül lépést sem tehetsz,
a műszer lehet bolti, és ha lopott, az se baj,
csak akkor gyorsan elinalj!

Kettőtől négyig, kettőtől négyig...

(KVANTITATÍVE, szöveg: Csalogovits István)
(dallam: La cucaracha)

Kettőtől négyig, kettőtől négyig, minden szerda délután:
kettőtől négyig, kettőtől négyig, ez a nóta jár csupán:

Kvantitatíve, mintha most is hallanám,
kvantitatíve, átcsapott a karbonát.

Csörög a lombik, törik a lombik, fizetésre alkalom,
fekete oldat, savanyú oldat csordogál az asztalon.

Kvantitatíve, megittuk az alkoholt,
kvantitatíve, bár a szaga furcsa volt.

Ha jön a Sándor Zapp Erikától, minden lakmusz elpirul,
amerre fordul, a sav kicsordul, mert itt ő a háziúr.

Kvantitatíve élek, és ha meghalok,
Kvantitatíve visznek el az angyalok.

Szkalenoéder, szkalenoéder, ezt dalolja Mexikó,
szkalenoéder, szkalenoéder, ez a szó oly izgatón!

Már ezt dalolja torreádor és bika:
uno congresso della geologica.

KI MIT GYŰJT? → Mao Ce-tung Csang Kaj-seknek...

Kitört a pesti ginkgóláz

(GINKGÓ-HINTÓ, szöveg: Papp Gábor)
(dallam: Limbó-hintó [Hungária])

(A háttérben, ütemesen: Ginkgó, ginkgó stb.)

(Próza) Itt a negyedéves világraszóló ginkgó-hintó, csak
tessék befáradni, most kezdődik az előadás!

Kitört a pesti ginkgóláz!

Refr. ginkó-ginkgó-ginkgó láz

Mindenki kint van a Kun Bélán. *Refr.*

A paleo-gazológia, *Refr.*

Nincs nélküle geológia! *Refr.*

Egy, két, há, itt lesz a zéhá,
Négy, öt nap, nehéz az anyag:
A fenyőfélék, mínusz Pinus,
Még mindig egy fél nap,
Kéne rá plusz egy nap!

Egy, két, há, de majd a jegyed
Négy, öt csak elvéte lehet!
No még egy taxon, megharagszom,
Ennyi sok nevet!

(Próza) Ki lesz a ginkgó- király? Aki legtávolabbra
nézve puskázik, úgy, hogy aztán rá nem fázik!

Kérj meg egy kínai pilótát, *Refr.*
Hozzon egy Ginkgo bilobát. *Refr.*
Tudjad a Schizomycophytákat, *Refr.*
Elkerülöd majd a kínos vitákat. *Refr.*
Egy, két, há, most egy szinkópát,
Négy, öt, hat, végy egy ginkgófát
Íme a sztéle, félre véle,
Kezdj egy másik strófát!

A hangulat már kolostori, *Refr.*
Mikor belép a Monostori. *Refr.*
Mosolygó arccal ránk tekint, *Refr.*
Ironizálhat már megint. *Refr.*

Egy, két, há, na most meg mit vár?
Négy, öt, hat, vajon mit adhat?
Utolsó mustra, hol a puska?!
Jajj, eltűnt, én marha!

Jajj-jajajajaja-jajj-jajj, jajajajaja-jajj

A pad alatt csendben átkúszok, *Refr.*
Megtudni, milyenek a Phagusok, *Refr.*
A könyvbe ide oda cikázok, *Refr.*
Vajon merre élhetnek a cikászok? *Refr.*

Egy, két, há, írom a zéhát,
Négy, öt, hat, a dobozka várhat!
Tűnődhetek, a kis dobozban
Fossilis toboz van.
Egy, két, há-rom héttel később
Zéhánkkal Monostori jött,
Viszlát, ha elhúz, szervusz, Quercus!
Mert akárhogy is fáj
Az ásványtan itt a sztár!

A KŐ BALLADÁJA → A Földön először mi létezett?

Krétában, sej...

(szöveg: Galác András és Vörös Attila)
(dallam: Huszka J. Londonban, sej... a *Bob herceg* c.
operettből)

Krétában, sej, van sok rudista,
Jurában meg sok ammonit.
Ki sokat foglalkozik ilyenell,
Gyakorta rosszat álmodik.

De akit álmatlanság nem ver,
Nyugodtan alszik este, reggel,
Pedig nem vett be altatót,
Csak ősnövénytant hallgatott.

Eocén, torton, szarmata, pannon
A legfontosabb korszakok.
Egyetek brómot, hogy a sok névtől
Nehogy a falra másszatok.

Lalalalala.....

Gyakran ez ige hallatik,
Hiszen maguknak keverik.

KVANTITATÍVE → Kettőtől négyig, kettőtől négyig...

A KVARCTELÉR → Goldschmidt előtt ezer évvel...

Legszebb kő a gránit...

(szöveg: Csalogovits István)
(dallam:

Legszebb kő a gránit, a gabbró nem számít,
Pepita, vagy pettyes, mindegy az nekünk.
Minden szem az ábrán, diagram a táblán,
A sarokban Pista nagy tálcával áll.
Egy hidroterma meg két pegmatit,
Egy geológus ezzel rögtön jóllakik (hogy)
*Refr.: Ortoklász és a nefelin, nefelin és a leucit,
Leucit és az olivin, ajajajajaj.*

Jó gyerekek vagyunk, nem terheljük agyunk,
Napról napra élünk, néhány éve már.
De sok kislány árva lesz majd januárba,
És randevú helyett a temetőbe jár.
Ott áll egy oszlop tiszta andezi-it,
Hét kántor fűjja a fő elegyrészeit (hogy)
Refr.

Itt nyugszik egy szegény geológus legény,
M megbukott és meghalt nemrég a buta,
Mert nem tudta jobban, hogy a bazaltokban,
Nincsen soha recens kagylófauna!

Leszáll a Barnabás...

(szöveg:))
(dallam: Bizet: Nadir románca a Gyöngyhalászok c.
operából)

Leszáll a Barnabás,
Megnézni azt, van-é liász.
Keres ammonitát,
De nincsen ott, csak a Galác.

Mao Ce-tung Csang Kaj-seknek...

(KI MIT GYŰJT? szöveg: Galác András, Havas László,
Havas Pál, Szilágyi Gábor, Vörös Attila)
(dallam: Gerényi T. – Tardos P.: Papírszalvéta [Psota
I.])

Mao Ce-tung Csang Kaj-seknek írt egy levelet:
Ha nincs jobb dolgod, édes komám, gyűjtsél verebet!
És azóta gyűjt a Béla, gyűjt a Laci és gyűjt a Lajos,

Miközben talpig tudós, talpig melós, talpig olajos,
Mi meg őket gyűjtjük, bár ez egy kissé bajos!

*Refr.: Én műgyűjtőket kérek, mert aztat gyűjtöm én,
Veszek, adok, cserélek és nő a gyűjtemény,
És tudják a környéken, az összes fiúk /v. lányok/ már,
Ki ilyesmit hoz nékem, hát annak puszi jár!*

110 meg 001 meg tizenöt digír!
Egy ideális kristályforma sok mindent kibír!
A közepén van a centrum, szélén meg a lap,
A nyersanyagkutatásban ez a fő alap!
Rombos csilléhez nem illik monoklin kalap.
Refr.: Én tükörsíkot kérek...

Hogyha jön a magma, akkor adjuk rá a gőzt,
Ha tavasszal nyomult be, hát várjuk meg az őszt!
A problémával kontaktusban ebből lesz a jó
Endo-meta-hipo-transzsvaporizáció.
Refr.: Én könnyen illót kérek ...

Csiszolattal van kirakva Mátrában az út,
El is török rajta a fény, akármerre fut,
Keresztezett nikolok közt kettős a törés,
Piroxénből amfibol lesz, ez a föltevés,
De a mikroszkópiához ez még mind kevés!
Refr.: Én csiszolatot kérek...

*Trikarinált és biszulkált derék Ammonit,
Nem érdekli, hogy a banda miatta vonít.
Bár a primerszaturája csak kvadrilobát,
Szemtelenül lóbálja a lóbvonalát:
„Én hoztam az őslénytanba matematikát!”
Refr.: Én szifonyilást kérek...

Kvantitatív bürettádat csapzsírozd meg jól!
Harmincjegyű függvénytábla, savban oldható!
„Akinék ez nem sikerül, édes gyermekem,
Hamarosan meggyűlik a baja énvelem,
Zabos Erikára változtatom nevem!”
Refr.: Én pH-t, zh-t kérek...

Vannak olyan geológus patológusok,
Kik maguk is *sensu lato* patológusok,
Mert ha egy Ammonitának görbe a füle,
Rögtön piros rózsákat szagolnak belüle,
Kérdés aztán, hogy a jura ennek bedül-e?
Refr.: Én Ammoniteszt kérek...

*Társulatunk főtitkára nagy politikus,
Ez már abból következik, hogy eolikus,
Mindig arra fordul feje, honnan fúj a szél,
Így lehet, hogy gömbölyű lett, mint a piritgél,
Persze ez még mindig jobb egy nagy dreikanternél!
*Refr.: Én szexbombákat kérek, mert aztat gyűjtöm én,
veszek, adok, cserélek, és nő a gyűjtemény,
és tudják a környéken az összes lányok már,
ki ilyesmit hoz nékem, hát annak puszi jár!*

*Etna kráter legközepén gomolyog a füst,
Káldera lesz ebből, vagy ha úgy tetszik, hát üst.
Gyűjtsünk gyorsan egy-két tonna tipikus bombát,
Az itteni geológus veszi majd hasznát,

Ha az Etna romvulkáni területté vált!
Refr.: Bombát s lapillit kérek ...

A Gellért-hegyen mérj egy szöveget, és mondd meg
komám,
Hogy milyen mélyen van a triász, mondjuk Kalocsán,
Végy ionpotenciált és tíz deka vaját,
Keress vele kőolajat, rezet, aranyat,
Keressd meg a nem létező tükörsíkotat!
Refr.: Én-t kérek

Mátrában, sej...

(szöveg:)
(dallam: Huszka J. Londonban, sej... a *Bob herceg* c.
operettből)

Mátrában, sej, van számos vulkán,
De minden vulkán szunnyad ott.
Vulkánra vulkán, számoljuk duplán,
Mint kit egy bomba megcsapott.
Ha nincs vulkánunk, veszünk hitelbe,
Bárcsak az Etna itt teremne!
Ó, nincsen még egy oly csoda, (mint)
A vulkánmorfológia!

Még azt mondják egyesek...

(GÉ-OLÓGIA, szöveg: Papp Gábor)
(dallam: Offenbach: Kánkán az Orfeusz az alvilágban c.
operettből ill. Ötvös M. – G. Dénes Gy.: Telefonkönyv-
polka [Kazal L.]

Még azt mondják egyesek, a földtudósok hanyagok,
ajánlom, hogy nézzék meg a harmadéves anyagot.
Év végére azt hiszem, hogy nem leszünk már épeszűk,
illusztrációul csupán hallgassuk a gé betűt:

*Refr.: Gránit, gránát, granulit,
grauwacke, grammatit,
greizen, griott(e), greenockit,
gritsz, gipsz, gibbsit, gibbsitit.
Genus, gena, gemmula,
graptolita, Gryphea,
grothit, groutit, glaukonit,
glaukodot és glauberit.
Glossopteris, grosszular, glaukofán,
gastrostyle, Gastropoda,
gélállapot, gehlenit,
gallit, galenit.
Geddin, Gröden, Gotida,
gneisz, Goniatitida,
gír, ganglia optica,
globális tektonika.
Gondwana, Ginkgo, gabbró!*

Tanulunk mi 2V-t, gammát, epszilont és omegát,
subphylumot, hkl-et, bizony, kedves kollegák!
Átböngészünk sok jegyzetet, telefonkönyv méretűt,
ízeltől hallgassuk újból meg a gé betűt:
Refr.

Megismerni a kvarcot...

(dallam: Megismerni a kanászt...)

Megismerni a kvarcot nagy keménységéről,
Trigonális rendszeréről, trapezoéderéről
*Refr.: Hej, nem érdekel engemet sem ásvány,
sem kristály,
Sokkal jobban érdekel egy jó alakú kislány.*

Megismerni a csillámot jó hasadásáról,
Gyöngyházfényben csillogó 001 lapjáról.
Refr.

Midón Dionisio Pulido a kukoricaföldön vala...
(EL PARICUTÍN, szöveg: Csalogovits István, 1956–58)
(dallam: Banán-dal, jamaikai népdal [Harry Belafonte])

Midón Dionisio Pulido a kukoricaföldön vala,
Füstölgni kezdett a föld,
Mi az isten csudája ez domine,
Mire az Úr így felele:
Ez az El Paricutín,
*Refr.: Ma született sztratovulkán embrió.
De csinos, o-o-o-ó, Refr.
Selymes látatakaró, Refr.
Nézzétek gyerekek, de pici a szája, Refr.
Popocatepetl néni lesz majd a dadája, Refr.
Ez itt egy csodagyerek, Refr.
A hasa, jaj de meleg, Refr.
Szikrázó, sötét szeme, Refr.
Magma mama érdeme, Refr.
Nincs lába, se keze, a feje se látszik, Refr.
Játszadznak véle a geológus bácsik, Refr.
Ez az El Paricutín, Refr.*

Mihályi Rába part...
(szöveg:)
(dallam:)

Mihályi Rába part,
Ki tudja mit takart?
Azt mondták: petróleum
Van tán a föld alatt.

Befűrtak ízibe
Földanyánk szívibe,
hogyan talán petróleum
jön majd a helyibe.

Petróleum helyett
ellenben jött a gáz,
s a mérnök urakat²⁰ törte a frász.

Mikor az Úr a Gecsemáné kertben vala...
(szöveg:)
(dallam: második része magyar népdal (Vékony héja...))

Mikor az Úr a Gecsemáné kertben vala,
Szent Péter így szólítja meg őt:
Milyen héja van a litoszférának, domine?

Mire az Úr imígyen felele:
Hogy
Vékony héja, de vékony héja van a litoszférának,
Szép kalapácsa, de jó kalapácsa van Sztrókay
Kálmánnak.
Szép kalapácsa, de vékony, hosszú a nyele (a nyele)
Sok tudománytól, a nagy tudománytól,
Nagy tudománytól, a földtudománytól,
Sej-haj, kopaszodik a feje, de a feje.
(Sok tudománytól, a nagy tudománytól,
Nagy tudománytól, a földtudománytól,
Sej-haj, domborodik a hasa, de a hasa.)

Mindnyájan jártunk egyszer az Akadémián...
(szöveg:)
(dallam:)

Mindnyájan jártunk egyszer az Akadémián,
Leraktunk minden vizsgát, no egy-kettő híján,
Megittunk egy pár exet, s jó néhány liter bort,
A Dicső Firma az volt, ki szerte udvarolt.

Szép idő volt, jó idő volt,
Kár, hogy elmúlt, jaj de kár!
Feleségünk lesz majd nekünk,
Aki számon kéri majd (hogyan)

Eötvös Loránd Tudományegyetem,
te vagy az oka mindennek,
Eötvös Loránd Tudományegyetem,
hogyan a fene egyen meg.

Néha furcsa hangulatban...
(szöveg:)
(Dallam: Szörényi: Az utcán [Illés])

Néha furcsa hangulatban
Dögöt gyűjtök egymagamban.
(De) nincsen semmihez se kedvem,
Ha egy Ammonitest nem találtam én.

Egy feltárásnál báméskodva
A rétegeket nézem sorba,
Egymásra hogy települnek,
Még mérem, hogy merre dőlnek ők.
*Refr.: És most már
||: tudom, már tudom, már tudom
hogyan jura kőzet:|| (3×)*

Vannak, amik összetörtek,
Mások pedig összegyűrték,
(De) fejükre is állhatnának,
Megzavarni nem tudnának ők!
Refr.

OCEANOLÓGIA-REKLÁM → Amikor még brakkvizeink
sincsnek...

ORAVECZ-NÓTA → Egy napon, mikor Oravec J.-nek...

²⁰ Szövegváltozat: Geológ urakat törte a frász.

A pannonnak jól van dolga...

(szöveg:)

(dallam: A juhásznak jól van dolga)

A pannonnak jól van dolga,
egyik tóból a másikba
terelgeti nyáját, sok Congeriáját
fújja, fújja Serpuláját.

A réteggerhelés nyomán...

(ÁLOMKÉK REGÉNY – DAL A KÖZETMIKROSKÓPIA
ALAPOSAN ELREJTETT SZÉPSÉGEIRŐL, szöveg: Papp
Gábor)

(dallam: Szörényi: Álomszép regény. [Fonográf])

A réteggerhelés nyomán,
egy kék pleokroós glaukofán, (ó)
egy profán glaukofán,
mint a tinta, oly kék,
egy kristályospalába betért.

A mikroszkóp tárgyasztalán
a vékonyra csiszolt talány: (ó)
e palán az talán
nem kétes, hogy kékes:
vizsgálja egy harmadéves.

Íme, itt egy riebeckit,
meg kéne kérdezni, de kit,
hogyan tényleg az?
Vagy tán a jelleg fordított,
és lássak benne crossitot?
Oly kék e gaz.

Vagy ez mit könyvünk úgy tanít:
a ritka babaudanit?
Bár nem hinném.
A kétely engem elborít:
Lehet, hogy ő arivedsonit!
Csak felderítnem már ezt a kéket,
nézek egy tengelyképet!

A távolság csak cseppnyi rés,
és hallatszik a reccsenés, (ó)
egy kevés tévedés,
és előnt a bánat:
összetörtem a palámat.

RITKAFÉMPEGMATIT-INDULÓ → Volt egy telér...

SARLATÁNOK INDULÓJA → Gyakorlóban nagy a pánik...

Süntüskék, szájadék...

(HOGYAN MONDJAM EL NEKED? szöveg:)

(dallam: Presser G. – Adamis A.: Hogyan mondjam el
neked? *Képzelt riport...*)

Süntüskék, szájadék – erről mesél a tanszék

Latin betűs az ABC – és mindig tiszta a WC.

Hogyan mondjam el neked, amit nem merek,

Hogy hol éltek a Pectenek? *Ááááá...*

Linnének, Linnének, a hallgatók mért ne hinnének?

Oppel, Darwin, Cuvier – nevüket ki ne ismerné?

Hogyan mondjam el neked, amit nem lehet,

Hogy itt nincsenek fura képletek? *Ááááá...*

Rendszertan, fajnevek – a krétákra ügyeljenek!

Rajzolni óh be jó – itt tanult Michelangelo.

Hogyan mondjam el neked, amit nem merek,

Hogy itt rossz jegyed soha nem lehet?

Ha megkapod a diplomát – hív a vasút, vár a MÁV.

A pénzem is k...a sok – lakókamrát sajnos nem kapok.

Száz éve épp' idén...

(CENTENARY BLUES, szöveg: Dudich Endre)

A Saint Louis Blues, avagy a „Fekete mély vizen...”
dallamára

Száz éve épp' idén, Hantken volt nagy fiú;
K. und k. diri lett, de nem volt rá hiú.
Az Anstalt mellett is sok minden mást csinált:
Göröcsövön és amúgy, vizsgált sok faunát.
„Herr Professor! Vielleicht hat Hoffman recht?”
Visszavág, nem volt rá sose rest.

A Balaton körül tudós csapat kutat,
Lóczy L. senior mutatja az utat.
Nagy monográfia, klasszikus, készül így;
Magyarul, németül – sárgul a sok irígy.
„Hej, uraim! Fiam is lesz diri!”
Lóczy szól, s keresztül is viszi.

Öncélú tudomány – idejét múlt dolog;
„Kőolajkutatás!” ... (Rotary-gép forog --)
Böckh Hugó messze jár, Iránig meg se áll,
S a „Perzsa Köztömeg” felfedezőt talál.
Sok más vezér követte Böckh fiát –
Egyikük bírta Albániát.

Királyi cím helyett nevünk lett Állami –
Fényes szelek között kellett helyt állani.
Több mint tíz éve már, új Főnök, új irány,
Tervszerű munka van, s ötletben sincs hiány.
Eltársak, ez magasztos pillanat:
Századik éve gyűl sok adat.

...

Harmadik Körlevél nagy bátran útra kél,
Sok szépet s jót ígér – nem férfi az, ki fél.
Bauxit meg jura és végül az eocén
Vezető készül itt: megannyi kész regény!
Sok nagyfejű küldött be közleményt –
Kellene adni rá véleményt...

Utóirat és ajánlás

Magunk se hittük el, hogy nem lett semmi baj:

Siker volt, nagyszerű, hogy igazán „ihaj!”

Sok volt az idegen, de mit látott: magyar;
Jókedvvel megy haza, s nem felejt egyhamar.
„Nagy munka volt!” – a Főnök még nagyobb:
Sokunkat – dolgozni is hagyott.

Százmillió év előtt, jura tenger kiöntött...

(JURA KORI GEÓDAL, szöveg: Juhász Árpád)

(dallam:)

Százmillió év előtt, jura tenger kiöntött,
Mocsárrá vált arrafelé minden föld.

Lenn a mocsár partjánál Allosaurus lesben áll,
Szemben békés Stegosaurus iddógál.

Allosaurus így szól most, vigyázz, te Stegosaurus,
Letördelem tüskédet ripsz és ropsz!

Stegosaurusunk szíve félelemmel van tele,
Hátán minden tüske égnek merede.

Ejnye, ejnye, mi a szösz, szólt közbe egy ál teknőc
Placochelys Placodonta kihalt ős.

Kavicsfoga csikorog, szeme véresen forog,
S elsziszeg egy fenyegető mondatot:

Fejed, farkad, jaj, de nagy, (oszt) mégis milyen mafla
vagy,
Akkor bántod Stegosaurust, majd ha fagy!

Stegosaurus picike, két méter csak a feje,
És a törzse húszméteres mindössze.

Szegénykét te felfalnád, tonnás combját majszolnád,
Ó, te pizok Allosaurus, van pofád?

Nem tanultad régen meg ezt a pici éneket,
Amely így szól, sose bánts a kisebbet?!

(Mert) olyan forma a csibe, mint a tyúk, csak kicsibe,
Az oroszlán is csak egy macska
csak egy kicsit nagyobacska.

Szent László volt a király...

(A TORDAI-HASADÉK IGAZ TÖRTÉNETE, szöveg:

Csalogovits István)

(dallam:)

Szent László volt a király, halleluja,
Szent László a trónon ült, halleluja.
Néki minden sikerült, halleluja
Épp víkendre lovagolt, halleluja
Ölében egy pipi volt, halleluja

Mert a pipi kun pipi, halleluja,
Kunoktól messze viszi, halleluja.
De a kunok követik, halleluja

*A pipi*²¹ visszaveszik, halleluja.

László erre begazolt, halleluja,
Torda felé lovagolt, halleluja.
Szólt az Úr, dörgött a menny, halleluja:
László, most a karsztba menj, halleluja!

És a karsztnak közepét, halleluja,
Átszelte egy hasadék, halleluja.
Minden kun odaveszett, halleluja,
Így végződött az eset, halleluja.

Kirándulók, figyelem, halleluja!
Néktek szól az intelem, halleluja:
Szentlászlózni az mehet, halleluja
Kinek otthon nem lehet, halleluja
Aki félti a lovát, halleluja
S érti a tektonikát, halleluja.

Szerencse fel...

(BÁNYÁSZ HIMNUSZ)

Szerencse fel, szerencse le,
Ilyen a bányász élete.
Váratlan vész rohanja meg,
mint bérctetőt a fergeteg.

Nem kincs után sóvárgok én,
Bányászklányt óhajtok én.
Bányászklányt óhajt szívem,
Ki szívéből bányász legyen.
És hogyha majd a föld ölében végóránkat éljük,
Isten kezében életünk, s ő megsegít, reméljük.

S te kislány, ne bánkódjál,
Bányásznak halni szép halál,
Egekbe szállani fel, fel,
Szerencse fel, szerencse fel,
Szerencse fel.

SZEXUÁLVULKANOLÓGIA → Északkelet messzi
Tályaán...

Sziklabarlang belsejében vén anyóka ül...

(szöveg: Juhász Árpád, Mindszenty Andrea)

(dallam:)

Sziklabarlang *belsejében*²² vén anyóka ül.

Refr.: jaj de hideg van, nagyon hideg van

Lábszárcsont van a kezében, csak ül egyedül.

Refr.

varjú károg fenn az ágon,
és a hideg pusztaságon
négy-öt mamut hatfelé rohan.

Ó, hol a régi világ,
az árnyas gesztenyefák,

²¹ Szövegváltozat: Hogy a nőt

²² Szövegváltozat: rejtékében

amikor távol sütött a nap.
Ó, hol a²³ kókuszdió,
a pannon regresszió,
mind messze távol, távol messze jár,
ó, hol a régi világ, de messze jár.

SZILUR JANCSI → Én vagyok a Graptolita...

A tengerek, a tengerek nagy titkokat rejtenek...

(szöveg: Haas János)

(dallam:)

A tengerek, a tengerek nagy titkokat rejtenek,
az emberek a tengeren gyakran elmerengenek.

Egy ifjú Pecten üldögél a víz fenekén lent,
víg Cerithium lánynak udvarolni kezd.
Énekli halkán, hogy így lebegni jó,
jobb a tenger, mint a regresszió.

Ó, te szegény kislány, ó, te ártatlan gyerek,
nem tudhatod te azt, hogy rövid az életed,
.....
a torton virágkor a végére jár.

Cerithium kislány csendesesen sírdogál,
s a hullámsír fölött ő gyakran meg-megáll,
keresi a múltat, siratja a jót,
amikor a tengerből se spórolták a sót.

Ó, te szegény kislány, ó te ártatlan gyerek,
nem tudhatod te azt, (hogy) rövid az életed.
A szarmatának vége, mind kevesebb a só,
s az életed, bizony, így nem túl biztató.

Pármillió év *telt el*²⁴, és egy reggelen
a bérceken keresztül egy ifjú ott terem
a kalapácsa csillog, és megteszi a jót,
mert kiszabadítja a két őslakót.

És találkoznak újra ők, a mintaszákban bent,
és úgy ölelik egymást, mint még sohasem,
s a geológus vidám, mert őt sem marja bú,
*hisz*²⁵ a rétegösszlet miocén korú.

A pectenek, a pectenek nagy titkokat rejtenek,
az emberek a pecteneken gyakran elmerengenek.

Tizenhárom kalcitkristály...

(szöveg:)

(dallam: Tizenhárom ezüstpityke fityeg a mentémen)

Tizenhárom kalcitkristály fityeg a mentémen,
a legelső János vagyok Ásványtan tanszéken.
Hátizsákom meg van rakva

sok nagy marha kövel,
azzal járom a hegyeket,
nem egy csinos nővel.

Tizenkettő kalcit kristály fityeg a mentémen,
sajnos én csak László vagyok Ásványtan tanszéken.
Refrakció, diffrakció
nem érdekel engem,
ásítódom, amikor a kalcit
kristályrácsát mérem.

A TORDAI-HASADÉK IGAZ TÖRTÉNETE → Szent László
volt a király...

Volt egy telér, sok mindennel felér...

(RITKAFÉMPEGMATIT-INDULÓ, szöveg: Papp Gábor)

(dallam: Bródy: Barbara [Koncz])

Volt egy telér, sok mindennel felér,
nőtt rajta nagy kvarc bőven.
De ő búskodik, nincs benne muszkovit,
mi szégyen egy jobb fajta kőben.

Volt helyette lantán, berill, molibdenit,
és nézegette sandán a szomszédandezit,
mert bár telérünk búsult a muszkovit után,
benne jól feldúsult a ritkafém s urán.

És egy nap itt, hol él e pegmatit,
feltűnt egy fess geológus.
Egy ifjú titán, ki megsejti tán,
e kő ritkafémekben oly dús.

Az ifjú szólt: e látvány de szép, elandalít,
mint látom, itt ez ásvány nióbit s tantalit.
Nem lehet az ember kimért vagy flegma itt,
oly csodás e tengernyi nagy pegmatit.

És a telér oly boldog lett ezér',
tudta, ez még csak a kezdet.
S az irigy lakkolit, mit tehet akkor itt,
dühében zöldkövesedni kezdett.

Majd jöttek az emberek, és velük nagy dömperek,
a dús lelőhely sajnos ritka.
A sok ember mind lukat ás, mert folyik az érckutatás,
hogy feltáruljon a pegmatit titka.

Pegmatit telérünk, te féltett, drága kincs!
Már el mi nem cserélünk, mert érced párja nincs.
De töprengjél el csendben te is e kardalon:
||: a csillogással szemben a fő a tartalom. :||

Zöldre van a...

(szöveg: Papp Gábor)

(dallam: Zöldre van a rácsos kapu festve)

Zöldre van a, zöldre van a morinoldat festve,
azt lötybölöm minden áldott este.
Úgy meg bírtam a pipettámat szívni, (hogy)

²³ Szövegváltozat: Ó, pálma,

²⁴ Szövegváltozat: eltelt

²⁵ Szövegváltozat: mert

ki kellett a, ki kellett a mentősöket hívni.

Ködbe van a, ködbe van a gyakorló borítva,
ott maradt a tömény kénsav nyitva.
Rohantunk az ablakot kitárni, (és)
le kellett a, le kellett a Bunsen-éggőt zárni.

Lúgba van a, lúgba van az ismeretlen dugva,
zöldell, mint a Trefort-kerti dudva.
Mégsem jött ki róla nekem semmi, (hát)
meg kellett a, meg kellett az UV-jegyvet venni.

FÜGGELÉK

Ásvány- és közzetani nótagyűjtemény az 1940-es évek végéről

(Kiss János feljegyzései alapján)

1. Ad notam: Kisangyalom...

Optikai tengelyek, kis angyalom,
Milyen szöveget zárnak be, kis angyalom,
Béla bácsi kérdezzet,
Aki tud, az felelhet, kis angyalom

2. Ad notam: Megy a király a templomba

Ő be szépen kollokválnak
Szobájában Béla bá'nak,
Havanna van a szájában,
Szeretet a mosolyában.

3. Ad notam: Schneider Fáni

Elmennék én kirándulni Béla bácsival,
Béla bácsival, de Béla bácsival
Be is ülnék én nótázni borosflaskával,
Borosflaskával, de borosflaskával,
Béla bácsi, de azt mondta,
Mindegy, kvázi, hogy mely flaska,
Inkább fontos a tartalma,
Badaacsonynak jó bora!

4. Ad notam: Vékony héja...

Vékony héja, de vékony héja
Van a litoszférának,
Szép kalapácsa, de szép kalapácsa
Van Sztrókay Kálmánnak,
Szép kalapácsa, de hosszú, görcsös a botja,
S a nagy tudománytól, a sok tudománytól
A sok tudománytól, a nagy tudománytól
Sej, haj, hulladozik a haja, de a haja.

5. Ad notam: A Fő utcán, a Fő utcán...

Közzetani gyakorlatról meglógni ma nem szabad
Mert azt mondják, mert azt mondják, Minka katalógust
tart.
Nem kell nekem, van már nekem elég sok abszenciám,
A fonolitot, a riolitot, a dioritot, az ijolitot,
Megismerni nem tudnám!

6. Ad notam: Alma a fa alatt...

Kristály az asztalon, sárga kristályminta!
Engem kérdez, engem faggat ma a Minka,
Indexelni nincsen lelkierőm nála,
Tavaszi van énbennem, nem készültem mára.

7. Ad notam: Erdő mélyén...

Termék mélyén dermedt csendben,
Hallod a Kiss Árpád méla sóhaját,
Álomba ringató halk szavát

8. Ad notam: Megismerni a kanászt ...

Megismerni a Ferkót
Sima modoráról,
Makulátlan köpenyéről,
Cífra járásáról.

Refr.: Hej élet, élet diákélet,

Ez aztán az élet!

Ha megunom magamat,

Magam is úgy élek!

Ásvány, kristály az asztalon,

A színük se látszik,

Benkő Ferkó a sötétben

Babájával játszik!

Refr.:

Jegyzetek: Béla bácsi: Mauritz Béla (1881–1971),
ekkor az Ásvány- és Közzetani Intézet professzora;
Minka: Székyné Fux Vilma (1916–2006) adjunktus;
Sztrókay Kálmán (1907–1992) intézeti tanár, Benkő
Ferenc (1926–2003) és Kiss Árpád gyakornokok

Jegyzetek a geológusdalok „kritikai szöveggyűjteményéhez”

Kérem, hogy aki a szövegírókra, a szövegek születési idejére, szereplőire és „ihlető körülményeire” vonatkozó további információkat tud nyújtani, küldje el elektronikusan (pappmin@nhmus.hu). Ugyancsak szívesen fogadok a hiányzó szövegrészekre, esetleges szövegváltozatokra, itt nem szereplő dalokra vonatkozó információt.

ACETILÉN JIM → Egyszer, réges-rég...

ÁLOMKÉK REGÉNY → A rétegterhelés nyomán...

Alsó torton, Stájer utca... (ANDEZIT GÉZA)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0044.htm>.

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.), 1954/55 körül.

A vulkáni kőzeteknek a Szádeczky-Kardoss Elemér-féle transzaporizációs elméleten alapuló nevezéktanára utal.

ALUMÍNIUMEDÉNY → Főzhetsz, melegíthetsz...

Amikor még brakkvizeink sincsenek... (OCEANOLÓGIA-REKLÁM)

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.), 1982 körül.

Az 1980-as évek elején Oceanológia óra is volt a tanrendben (a refrén a tárgy előadójára, Galác Andrásra utal).

ANDEZIT GÉZA → Alsó torton, Stájer utca

ÁSVÁNYANAL → Az ásványtanost nem érdekli...

Az ásványtanost nem érdekli kövület... (ÁSVÁNYANAL)

Szöveg:

„Lovas” nemzet: Lovas György, az ásványanalitikai egyik gyakorlatvezetője

Atlanti selfről jön a zagyár... (FLISBEMENT TERV – ZAGYÁRIA).

Kotta: http://www.konczszuzsa.hu/images/kottak/bordodi_kristof.jpg.

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.), 1982 körül.

Báldi Tamás „A történeti földtan alapjai” c. tankönyvének 3.3.2.4. fejezete (Gradált rétegzés) ihlette. Az utolsó versszakban az oceanológia és a földtörténet korabeli előadóiról, Galác Andrásról és Horváth Máriáról van szó.

BÁNYÁSZ HIMNUSZ → Szerencse fel...

Bognár László rézásványa...

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.), 1982 körül.

Abban az időben Bognár László tartotta az ércmikroszkópia-gyakorlatot

CENTENARY BLUES → Száz éve épp’ idén...

Ceratites, Trinodosus, Pygope...

Szöveg:

Egész héten magoltam a Mariskát... (FÖLDTÖRTÉNET-TVISZT)

Szöveg: Papp Gábor (1982 k.)

Akkoriban a földtudományi alapképzésben Horváth Mária tartotta a földtörténet-előadást. Báldi = Báldi Tamás.

Egy napon, mikor Oravec J.-nek... (ORAVECZ-NÓTA)

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.).

Részben a földtani térképezési gyakorlati órákra utal. Oravec J. = Oravec János (1935–2009, Földtani Tsz.), Főzy = Főzy István, a szövegíró évfolyamtársa.

Egyszer, réges-rég... (ACETILÉN JIM)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0048.htm>

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.), az 1958. évi geológusbálra íródott.

Linde ? Carl von Linde (1842–1934) német mérnök, Adams ? Roger Adams (1889–1971) amerikai szerves kémikus

EL PARICUTÍN → Midőn Dionisio Pulido...

Elmúlt már a keuper... (ÓDA A LIÁSZHOZ)

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.), 1982 körül

Elröpült a néhány perc... (GOOD BYE, DÓDONY)

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.)

A dalt Dódony Istvánnak az ásványtan gyakorlat keretében tartott elektronmikroszkópi foglalkozásai ihlették. Nelson szeptekloritja: A szepteklorit nevet Bruce W. Nelson amerikai mineralógus vezette 6e 1958-ban

Élt messze künn... (A CSONGORÁDI BÍRÓ LÁNYA)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0041.htm>

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.), 1957

Én vagyok a Graptolita... (SZILUR JANCSI)

Szöveg:1965–67 között.

Kozłowski = Roman Kozłowski (1889–1977), graptolita-szakértő. Géczy = Géczy Barnabás (Őslénytani Tsz.), Boda Jenő (1916–1990, Őslénytani Tsz.), Bogsch = Bogsch László (1906–1986, Őslénytani Tsz.), Vitális = Vitális Sándor (1900–1976, Alkalmazott Földtani Tsz.), Pista = Szentirmai István? (Alkalmazott Földtani Tsz.), „főtitkárunk” = Kriván Pál (1927–1985, Földtani Tsz.), Sztrókay = Sztrókay Kálmán Imre (1907–1992, Ásványtani Tsz.), Vörös István (Ásványtani Tsz.), Kiss = Kiss János (1921–2005, Ásványtani Tsz.), „ős professzor” = Szádeczky-Kardoss Elemér (1903–1984, Közettan-Geokémiai Tsz.), „V. M.” = Victor M. Goldschmidt (1888–1947), geokémikus, Kubovics = Kubovics Imre (Közettan-Geokémiai Tsz.), „Mon Chef” = Oravecz János (1935–2009, Földtani Tsz.)

ha megvettem öt példányba: a nótát szerző évf. Kubovics Imrének ugratásból utánvétellel megrendelt egy lexikont öt példányban

Eötvös Loránd egyetemen...

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0045.htm>

Szöveg:

Északkelet messzi Tállyán... (SZEXUÁLVULKANOLÓGIA)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0076.htm>

Szöveg: Juhász Árpád (1957-es évf.). Megjegyzés: a szerzői változat szövege számos helyen eltér, de ezt még nem sikerült Juhász Árpádtól megszerezniem.

Fekete, mély vízén...

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0036.htm>

Szöveg: Csalogovits István (1956).

FLISBEMENT TERV → Atlanti selfről...

A Földön először mi létezett? (A KŐ BALLADÁJA)

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.), egy szászvári tamburazenekartól hallott dal nyomán.

A szövegben Géczy Barnabás paleontológus (Őslénytani Tsz.) és Kriván Pál – a löszkutatásairól is híres – geológus (1927–1985, Földtani Tsz.) szerepel név szerint.

Főzhetsz, melegíthetsz bennem éppen eleget... (ALUMÍNIUMEDÉNY)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0042.htm> Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.).

GÉ-OLÓGIA → Még azt mondják egyesek...

Geológusnak jól van dolga...

Kotta: http://notaskonyv.zsx.hu/index.php?nota=01_geologus_indulo.

Szöveg:

Geológustechnikai „induló” volt.

GINKGÓ-HINTÓ → Kitört a pesti ginkgó-láz

Goldschmidt előtt ezer évvel... (A KVARCTELÉR)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0047.htm>

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.), 1957.

Goldschmidt = Victor M. Goldschmidt (1888–1947), geokémikus

GOOD BYE, DÓDONY → Elröpült a néhány perc...

Gyakorlóban nagy a pánik... (SARLATÁNOK INDULÓJA)

Szöveg:(1960-as évek eleje?).

A Kiss János-féle ásványanalitikai gyakorlatok ihlették.

Ha én lógus volnék...

Szöveg: (1980-as évek vége?)

Szakmány = Szakmány György (Közettan-Geokémiai Tsz.), Galács = Galács András (Őslénytani Tsz.), Dódony = Dódony István (Ásványtan Tsz.), Kubó = Kubovics Imre (Közettan-Geokémiai Tsz.)

Ha megérem, hogy levizsgálom...

Szöveg: (1986 után)

Hány éve vált közetté...

Szöveg:

HOGYAN MONDJAM EL NEKED? → Süntüskék ...

A jó Lovas tanár úrnak...

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.)

A Lovas György által tartott röntgendiffrakciós analitikai gyakorlatok élményeiből.

JURA KORI GEÓDAL → Százmillió év előtt...

Kétszer volt csak kompasz a kezemben...

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.)

Géczy Barnabás (Őslénytani Tsz.), Oravec = Oravec János (1935–2009, Földtani Tsz.)

Kettőtől négyig, kettőtől négyig... (KVANTITATÍVE)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0037.htm>

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.), az első rész 1955, a második 1958.

Az első részt a Zapp Erika által tartott kvantitatív kémiai analitikai gyakorlatok ihlették. „Sándor” a tanszéki hivatalsegéd (laboráns) volt. „Kvantitatíve, megittuk az alkoholt, kvantitatíve, bár a szaga furcsa volt”: Az alkoholba, mert dézsmálták, hashajtó hatású fenolftaleint tettek, aminek meg is lett a következménye.

Ugyanerre a dallamra az 1956-os mexikói Nemzetközi Geológiai Kongresszus (IGC) alkalmából írta Csalogovits István az utolsó két versszakot:

KI MIT GYŰJT? → Mao Ce-tung Csang Kaj-seknek...

Kitört a pesti ginkgó-láz (GINGKÓ-HINTÓ)

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.), 1983.

Kun Bélán: Az ősnövénytan-előadás ihlette szöveg. Az Őslénytani tanszék ekkoriban a volt Kun Béla (ma Ludovika) téren, a Ludoviceumban működött. Monostori = Monostori Miklós.

A KŐ BALLADÁJA → A Földön először mi létezett?

Krétában, sej...

Szöveg: az első versszakot Galács András és Vörös Attila (1968-as évf.) írta. Az utolsó versszakot a feledés abisszikus homálya borítja.

KVANTITATÍVE → Kettőtől négyig, kettőtől négyig...

A KVARCTELÉR → Goldschmidt előtt ezer évvel...

Legszebb kő a gránit...

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0034.htm>

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.), 1954.

Pista: hivatalsegéd

Lesz áll a Barnabás...

Szöveg:
Barnabás: Géczy Barnabás (Óslénytan Tsz.), Galác: Galác András (Óslénytan Tsz.)

Mao Ce-tung Csang Kaj-seknek... (KI MIT GYÚJT?)

Szöveg: Galác András, Havas Pál, Szilágyi Gábor, Vörös Attila (1968-as évf.), és Havas László (1969-es évf.) írta az 1965-ös, Technika Háza-beli geológusbálra.

Mao Ce-tung és a verebek: 1958-ban Mao elnök elhatározta, hogy megszabadítja Kínát a verebektől, s így megóvjaa a termést. Elrendelte, hogy a vidéki parasztok menjenek a földekre és ijesszék el a verebeket, hogy a madarak ne tudjanak leszállni és végül elpusztuljanak. A „gyűjtők” sorrendben Sztrókay Kálmán, Szádeczky-Kardoss Elemér, Kubovics Imre, Géczy Barnabás, Zapp Erika, Tasnádi-Kubacska András, Kriván Pál, az utolsó előtti versszak szintén Kriván Pálra vonatkozik, ő akkoriban járt Szicíliában tanulmányúton, és az onnan hozott vulkáni bombákat lelkesen mutogatta a hallgatónak. Az utolsó ismeretlen refrénű versszakot, mely nem „személyre szabott”, később írták hozzá a dalhoz.

Mátrában, sej...

Szöveg:
Geomorfológus-nóta.

Még azt mondják egyesek... (GÉ-OLÓGIA)

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.).

A dal születésének idején (1982) a kétéves közös földtudományi képzés után kezdődött a geológiai (geofizikai) szakosodás, harmadévben iszonyú mennyiségű szaktárgyi órával és gyakorlattal.

Megismerni a kvarcot...

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0028.htm#t1>

Szöveg:

Midón Dionisio Pulido a kukoricaföldön vala... (EL PARICUTÍN)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0039.htm>.

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.).

Dionisio Pulido mexikói földműves volt, akinek a földjén az El Paricutín kitört

Mihályi Rába part...

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0040.htm>

Szöveg: Sopron–miskolci dal?

Az EUROGASCO által 1934. november 21-én megkezdett Mihályi-1. jelű fűrés volt az első rotary rendszerű (forgatva működő, iszapöblítéses) mélyfűrés Magyarországon. A fűrésben 1150 méteres mélységnél benzinszagú gáz, majd 1510–1557 méter közt nagynyomású, viszonylag tiszta széndioxid gáz tört fel. A fűrészt 1603,6 méterig folytatták, azonban kőolajat és földgázt értékelhető mennyiségben nem találtak.

Mikor az Úr a Gecsemáné kertben vala...

Szöveg: Lásd a Függelék 4. sz. dalát!

Mindnyájan jártunk egyszer az Akadémián...

Szöveg: Sopron–miskolci eredetű dal ELTE-s variánsa

Néha furcsa hangulatban.....

Szöveg: (1980-as évek vége?)

OCEANOLÓGIA-REKLÁM → Amikor még brakkvizeink sincsenek...

ORAVECZ-NÓTA → Egy napon, mikor Oravec J.-nek...

A pannonnak jól van dolga...

Szöveg:

A rétegerhelés nyomán... (ÁLOMKÉK REGÉNY – DAL A KÖZETMIKROSKÓPIA ALAPOSAN ELREJTETT SZÉPSÉGEIRŐL)

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.)

RITKAFÉMPEGMATIT-INDULÓ → Volt egy télér...

SARLATÁNK INDULÓJA → Gyakorlóban nagy a pánik...

Süntüskék, szájadék... (HOGYAN MONDJAM EL NEKED?)

Szöveg: (1980-as évek vége?)

Száz éve épp' idén (CENTENARY BLUES)

Szöveg: Dudich Endre (1969), a MÁFI centenáriumi ünnepségei kapcsán íródott.

Hantken = Hantken Miksa, Hoffman = Hofmann Károly, Lóczy L. senior = id. Lóczy Lajos, „fiam” = ifj. Lóczy Lajos, Böckh = Böckh János, „Egyikük” = Nopcsa Ferenc, a Főnök: Fülöp József

Százmillió év előtt, jura tenger kiöntött... (JURA KORI GEÓDAL)

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0046.htm>

Szöveg: Juhász Árpád (1957-es évf.).

Szent László volt a király... (A TORDAI-HASADÉK IGAZ TÖRTÉNETE)

Szöveg: Csalogovits István (1959-es évf.), 1955.

Szerencse fel... (BÁNYÁSZ HIMNUSZ)

Német eredetű hagyományos bányászdal.

SZEXUÁLVULKANOLÓGIA → Északkelet messzi Tállyán...

Sziklabarlang belsejében vén anyóka ül...

Szöveg: Juhász Árpád (1957-es évf.) és Mindszenty Andrea (1969-es évf.). Egy olasz sláger dallamára írták az 1972-es geológusból „dalnokversenyére”.

A tengerek, a tengerek nagy titkokat rejtenek...

Szöveg: Haas János (1972-es évf.) írta 1970 körül egy geológusból dalversenyére

Tizenhárom kalcitkristály...

Szöveg:

János = Kiss János (1921–2005, Ásványtan Tsz.), László = Bognár László (1921–2005, Ásványtan Tsz.)

A TORDAI-HASADÉK IGAZ TÖRTÉNETE → Szent László volt a király...

Volt egy telér, sok mindennel felér... (RITKAFÉMPEGMATIT-INDULÓ)

Kotta: <http://www.konczzsuzsa.hu/images/kottak/barbara.jpg>.

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.)

Zöldre van a...

Kotta: <http://www.fsz.bme.hu/mtsz/dalok/dal0080.htm#t1> (az eredeti nótaszöveggel és egy barlangász szöveggel)

Szöveg: Papp Gábor (1984-es évf.)

Az ásványanalitikai gyakorlat élményeinek hatására született.